

Relaxte sfeer in plaats van blik

Cees van Soest speelt een potje tafeltennis met kleinzoon Olivier. Dat kan, nu de Duifstraat een leefstraat is. Strobalen geven aan waar je mag fietsen.

FOTO RUUD VOEST

UTRECHT

Met je laptop in de zon zitten, tafeltennissen, en dat gewoon op straat. In de 'leefstraat' kan het.

FREKE REMMERS

„Heel goed“, moedigt opa Cees van Soet (68) zijn 4-jarige kleinzoon Olivier aan. In de Duifstraat in de Utrechtse Vogelenbuurt leert Olivier de eerste kneepjes van het tafeltennissen. En dat is nog niet gemakkelijk, blijkt maar weer, als de bal ver over de tafel wordt gelanceerd. „Nu nog stuiten aan deze en de andere kant van het net“, instrueert Cees.

Het is bijzonder dat Olivier voor de deur van zijn huis kan oefenen op dit spelletje. Normaal gesproken rijden er auto's door de straat, die het gevaarlijk maken om achter het zoveelste weggeslagen pingpongballetje aan te rennen. Maar in dit deel van de Duifstraat is geen auto te bekennen, want dit is zeven weken lang een 'leefstraat'.

Dat fenomeen is overgewaaid uit het Belgische Gent. Daar werd in 2013 de eerste leefstraat ingericht, inmiddels zijn ze daar al toe aan een leefwijk. Het idee is dat de straat tijdelijk wordt afgesloten, waarna de bewoners er in al hun creativiteit mee aan de slag kunnen. In de Duifstraat staat het

daarom vol met houten picknicktafels, loungestoelen, bloempotten, een zandbak, een tipi, een glijbaan en dus een tafeltennistafel. Allemaal bovenop stroken kunstgras, tussen hooibalen die ook aangeven waar je nog mag fietsen. Afgelopen weekeinde werd het initiatief feestelijk geopend met het vrijlaten van een aantal witte duiven.

„Sindsdien hangt er een heel relaxte sfeer“, constateert Roos (25), die op een picknicktafel in de zon haar laptop heeft opengeklapt. „Iedereen zegt elkaar gedag. Dat deden we al, maar het gebeurt nu meer. Fietsers stappen af en er rijden geen auto's. Gisteravond zaten hier om een uur of elf nog een aantal burens wat te kletsen, maar het was rustig. Geen groot feest.“

Ontmoeten

Het idee achter de leefstraten is bewoners de regie te geven over hun eigen woonomgeving. Ze mogen zelf bepalen wat ze ermee doen waardoor er ruimte is voor 'groen, ontmoeten en samenleven', staat op de website van Lab van Troje, die het initiatief in Gent ondersteunt. In de leefstraat wordt er bovendien geëxperimenteerd met alternatieve manieren van vervoer, omdat de straat voor even autovrij of autoluw is.

Maar of dat laatste lukt, is maar de vraag. In België bleek dat mensen na het einde van de leefstraat al snel vervallen in oude gewoontes. Bovendien blijken bewoners uit de omliggende straten vaak zeer gehecht aan hun bolides. Uit onderzoek van de gemeente Gent bleek dat één op de drie omwonenden ontevreden is over de leefstraat omdat het de parkeerdruk in de wijk verhoogde. „Men heeft er soms het gevoel de lasten te krijgen, terwijl de naburige

straat de lusten krijgt“, verklaarde Frank van den Bulcke van het mobiliteitsbedrijf tegenover de Belgische krant Het Laatste Nieuws.

Opmerkelijk was dat ook een kwart van de leefstraatbewoners negatief was. „Dat heeft soms te maken met meer overlast. Men blijft al eens langer op straat hangen en er blijft na een feestje al eens wat afval achter.“

Ook in Utrecht was er gemor van naburige straten, maar met de parkeeroverlast valt het nu nog mee. Dat het zomervakantie is, speelt de organisatie in de kaart. Dat is dan ook één van de voorwaarden van de gemeente Utrecht die niet wil dat de parkeerdruk in de wijk hoger wordt. De Duifstraat parkeert daarom voorlopig in een parkeergarage om de hoek.

Cees Bos, fractievoorzitter van Stadsbelang Utrecht, is niet blij met de leefstraat. 'Geldverkwisting' vindt hij het. De bewoners kregen 2.500 euro subsidie uit het Initiatievenfonds.

Een leefstraat. Geldverkwisting of gouden idee? un.reageren@ad.nl